

Když zaduly žestě

Radůza

1. Když kapelník notu vzal na macabre valse
a můj tanečník mě v pase chyt a zmáčk víc, než se patří
díky, můj příteli, že odvahu vzals
se mnou hledat vstříc tomu, co jen málokdo spatří

2. Když můj tanečník po sté se mnou obkroužil sál
a mně došel dech i naděje a part přebralý smyčce
dík tobě, nepříteli, žes krev mi z žil sál
touha setřást tě mi pomohla uniknout smyčce

R1: Jen harmoniko zaštěkej vztekle jak čubka
dokud ti sama neřeknu: "Zastav se, halt!"
vyrvi mi bolest z žaludku, z páteře, z pupka
ať vítr vezme ji jak prach z kladenskéjch hald

3. Když zaduly žestě a z nich nejvíc tuby
a Ty mlčel jsi a já slyšela jen ten prokletej valčík
odpuť mi, Bože můj, co vyšlo mi z huby
teď vím - je to čest, že nechals mě samotnou válčit

R1: Jen harmoniko zaštěkej...

4. Když zahřměly činely a tympánů kotle
a můj tanečník chechtal se, až praštěla mu čelist
díky, můj miláčku, žes nečekal zkrotle
řekl jsi: "Osud tvůj je i můj, spolu budem mu čelit!"

R2: Jen harmoniko zaštěkej vztekle jak čubka
ať se to pěkně roztočí, ať to má kvalt
vyrvi mi bolest z žaludku, z páteře, z pupka
ať vítr vezme ji jak můj nakřáplej alt